

ПРЕС КЛИПИНГ

8. јануар 2014.

НАСЛОВИ

Фабричке машине само за музеј;(стр.2)

Железара "Смедерево": Гвожђе је поново потекло;(стр.3)

Нови закон о раду: 5 ставки због којих ћемо бити као надничари;(стр.4)

Милан Кркобабић: Потребан договор о закону о раду;(стр.5)

У смедеревској железари поново потекле тоне гвожђа;(стр.6)

Стари снови о новој индустрији;(стр.7)

Фабричке машине само за музеј

З. Р. - Д. И. К.

Док је опрема са којом раде српски мајстори стара скоро три деценије, у европским земљама 9,5 година

МАШИНЕ за којима раде српски мајстори старе су, у просеку, 27 година. Давно су постале пунолетне, а стручњаци сматрају да међу најстаријим примерцима који се користе има и оних које би могле право на отпад. У трци са "колегама" из западне Европе, где је просек старости опреме око 9,5 година, "експонати" у нашим погонима немају велике шансе. Ситуација се очигледно неће ускоро поправити, а привредници тврде да ће је додатно отежати нови порески прописи.

Од 1. јануара ће бити укинута порески кредити које су фирме до сада имале за улагања у основна средства, односно машине, опрему и возила.

- Куповина машина ће се рачунати као основица за добит - објашњава Драгољуб Рајић, директор Уније послодаваца Србије. - Предузетницима који набаве нове машине, тако ће, вештачки, на крају године порасти добит. Да им се то не би догодило, многа привредна друштва и предузетници ће избегавати да купују нове алате. То значи да се ситуација у индустрији неће поправити ни у наредном периоду. Овај потез Министарства финансија директан је удар на развој привреде.

И Љубиша Обрадовић, секретар Удружења металске индустрије Привредне коморе Србије сматра да је највећи проблем српске индустрије стар машински парк, јер је у неким погонима опрема стара и по четири деценије. - Пет генерација смо иза остатка света, тако да је наша продуктивност, економичност и рентабилност испод сваког могућег нивоа - прича Обрадовић. - Тешко у тим условима можемо достићи конкурентност наших производа. Ми то, нажалост, постижемо малим платама, чиме се, опет нажалост, поносимо, уместо да развијамо нове технологије.

Обрадовић напомиње да нам нису потребне инвестиције које овде стижу због јефтине радне снаге, већ истиче да Србија треба да стави до знања странцима да жели да се укључи у развој производа, нових технологија и извоз у иностранство.

ТРОШКОВИ ТРИ ПУТА ВЕЋИ

- ПРЕДЛОЖЕНО решење ће вишеструко утицати на повећање трошкова и уопште пословање привредника који улажу у основна средства, пре свега, у опрему и објекте - сматра Маја Пишчевић, извршни директор Америчке привредне коморе у Србији. - Ако бисмо упоредили трошкове пословања ових компанија у 2012. години и почетком 2014. године, дошли бисмо до закључка да се њихово пореско оптерећење повећало скоро три пута, што је на примеру једне наше компаније чланице чак 12,5 милиона евра. Разлог овог повећања је доношење две

пореске мере у релативно кратком року - повећање ефективне стопе пореза на добит и укидање пореског кредита.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:472093-Zelezara-Smederevo-Gvozdje-je-ponovo-poteklo>

Железара "Смедерево": Гвожђе је поново потекло

Ј. И.

У Железари "Смедерево", после двомесечне паузе, произведене су прве количине гвожђа

У Железари "Смедерево", после двомесечне паузе, произведене су прве количине гвожђа, а план је да се производња одвија у континуитету уз технолошки минимум са расположивим сировинама за најмање 45 дана рада.

Висока пећ број два, у погону производње гвожђа задувана је пре три дана, а у среду ће и прве количине течног гвожђа бити транспортоване ка погону Челичана. Тако је, након ремонтних активности, поново покренута производња са закашњењем у односу на план од око три седмице. Сировина за производњу има за око два месеца.

- Очекујемо да ће држава у што краћем року, према ранијем финансијском плану, донети одлуку о давању банкарских гаранција за кредите код комерцијалних банака у износу од 30 милиона евра. То би било довољно за континуирану производњу у наредних неколико месеци - каже Саша Чолић, главни повереник синдиката АСНС у Железари.

АУСТРИЈАНЦИ

РАДНИКЕ брине и избор стратешког партнера, а кандидата, наводно, има више.

- Обавештени смо да је Инвестициони фонд "Вествуд" из Аустрије заинтересован за партнерство односно куповину 100 одсто капитала. Спремни су да уложе до 450 милиона долара - каже Чолић.

Нови закон о раду: 5 ставки због којих ћемо бити као надничари

Горица Авалић

Предлог закона о раду дефинитивно је по мери капитала. Ако се усвоји, умањиће се права запослених, а Србију ће препознавати као државу јефтине радне снаге.

Кликни за увећање (+)

Стручњаци чак верују да би усвајање овог закона запослене у Србији могло да врати у доба борбе за основна права. Др Нада Г. Новаковић са Института друштвених наука, објашњава да је предлог новог Закона о раду далеко испод стандарда међународног радног и социјалног права и да са њим нестају основни елементи достојанственог рада.

- Као држава, са њим ћемо драстично заостајати и за праксом најразвијенијих земаља света, посебно најстаријих чланица ЕУ - каже др Новаковић.

Упоредна анализа предлога новог закона и појединих европских решења показује да ће, ако се

у Србији овај акт заиста усвоји, бити озакоњене све правне акробације које су послодавци до сада користили, како би на минимум свели своје обавезе, али и права својих запослених.

Да раде бар мало

Драгољуб Рајић, председник Уније послодаваца, сматра да је предлог закона добар за развој привреде. - Допринеће да првенствено млади буду примљени на неко краће радно време. Минули рад је заоставштина социјализма - каже Рајић.

- Смањена је зарада за време годишњих одмора и боловања, за минули рад узимају се само године проведене код последњег послодавца. Уместо да подстичемо стално запошљавање, продужавамо могућност рада на одређено на две године, правимо "лизинг" радника које агенције могу свакодневно да сељакају са једног радног места на друго - каже Љубисав Орбовић, председник Савеза самосталних синдиката Србије.

И док у ЕУ синдикати успевају да добије веће погодности за раднике који у старту имају бољи положај од наших радника, глас разједињених српских синдиката не чује се далеко.

- Синдикати имају право да се буне. Њихов страх је оправдан, али им је снага мала, јер су изгубили углед, а међусобним свађама умањују шансе да их ико схвати озбиљно - каже социолог Милош Крстић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/432734/Milan-Krkobabic-Potreban-dogovor-o-zakonu-o-radu>

Милан Кркобабић: Потребан договор о закону о раду

Танјуг

Заменик председника ПУПС-а и генерални директор Пошта Србије Милан Кркобабић изјавио је данас да о новом закону о раду мора да буде постигнут договор међу учесницима у социјалном дијалогу, у коме ниједна страна неће бити закинута.

Кркобабић апелује на договор у коме не сме бити победника и пораженог

- Ствар је у томе да се постигне прави договор у коме једна страна неће отићи и моћи да каже - "ми смо сада закинута", нико не сме да ликује, не сме да буде победника и пораженог, а то захтева стрпљење, отворен разговор и неке теме које нису угодне - рекао је Кркобабић гостујући на Телевизији Пинк.

Према његовим речима, то није питање једног министарства већ ствар опредељења владајуће већине.

- Нико од њих не може да изађе из тог процеса да каже "ми смо изгубили нешто", поготово када говоримо о радницима. Ми заборављамо - сто година су људи излазили на барикаде, борили се, радно законодавство се усавршавало - рекао је Кркобабић.

Поводом могућих превремених парламентарних избора, он је рекао да се ПУПС тиме не оптерећује јер избори не зависе од те странке.

- Избори не зависе много од нас и ако од човека нешто не зависи, не вреди да се бави тиме, онда узми посао који имаш, па га ради квалитетно, људи то прате и оцениће када дође време - рекао је Кркобабић.

Он је додао да су што се тиче избора "погача и нож у рукама најјаче политичке опције", и да ће они донети одлуку да ли ће избора бити и када.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/U-smederevskoj-zelezari-ponovo-potekle-tone-gvozdja.sr.html>

У смедеревској железари поново потекле тоне гвожђа

Меморандумом о сарадњи са бечким Инвестиционим фондом „Вествуд” изражава се спремност партнера да преузме целу смедеревску железару

Смедерево – Радницима смедеревске железаре најлепша божићна честитка стигла је из фабрике – током Бадње вечери покренута је друга висока пећ послеготово два месеца тихог хода. Пећ је загашена 19. новембра због ремонта на читавом производном току.

Погон Агломерације започео је рад већ 3. јануара, а за два до три дана очекује се да прве количине течног гвожђа буду транспортоване ка погону Челичана, саопштио је фабрички Сектор за односе с јавношћу.

Најаве да ће пећ бити потпаљена 12. децембра пале су у воду због тешке финансијске ситуације у којој се некадашњи железара налази од одласка америчког „Ју-Ес стила”. Тада је објашњено да пара нема за континуирану производњу па се ремонт проширио и на друге погоне, а већина радника је послата на годишње одморе и плаћена одсуства. Како сада ствари стоје, сировина има за месец и по дана рада.

План је да се производња одвија у континуитету уз неопходан технолошки минимум који се односи на расположиве сировине што чини најмање 45 дана рада, кажу у Железари.

У међувремену, члан Скупштине Железаре Миленко Целетовић потписао је меморандум о сарадњи са Инвестиционим фондом „Вествуд” из Беча, потврђено је „Политици” из редова Скупштине. Овим документом се изражава заинтересованост за куповину 100 одсто фабрике у Смедереву, али се не наводи цена, као ни остали услови продаје. Изражава се воља да се упосле обе високе пећи и покрену нове линије. Ипак, меморандум није обавезујући.

Представници бечког фонда већ су обишли фабрику. Детаљи евентуалне купопродаје биће познати до марта.

Потенцијални купци поново долазе 9. јануара на разговор. Изразили су велику заинтересованост, али за сада немамо конкретан одговор. Ако WФА купи железару, одмах би уложили новац у одржавање производње, то је сасвим сигурно, каже наш извор.

Март би дефинитивно требало да буде месец одлуке о судбини смедеревске челичане. До тада, кажу упућени, производња ће се некако „развлачити”. Да ли ће бечки фонд наћи некакав интерес да преузме железару или ће избори који се најављују продужити агонију до даљег, остаје да се види.

Запослени у примарној производњи, који чине трећину од укупног броја радника Железаре, након годишњих одмора и делом плаћених одсустава вратили су се на посао, а остатак запослених после божићних празника сукцесивно ће се враћати у погоне главног производног тока, саопштено је из фабрике.

О.Милошевић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Stari-snovi-o-novoj-industriji.sr.html>

Стари снови о новој индустрији

Колапс јавних финансија није последица високих пензија и плата у јавним службама, већ наопаке економске политике која није поговарала производњи и извозу, већ увозу и потрошњи

Власт и опозиција у српском парламенту и овог децембра покушавају немогуће. Кројећи буџет за 2014. труде се да прескоче дубоку провалију између производње и потрошње. Економисти одавно указују да Србија премало производи да би могла да живи „као сав нормалан свет“. Зато не може да рачуна на економску, па ни на политичку стабилност, ако не изгради нову индустрију. Никакве финансијске акробације ту нам неће помоћи.

Њеном поновном стварању, бар на речима, сви су спремни да дају свој допринос.

Људи од науке и праксе знају да ће бити тешко. Околности нам не иду наруку. Ипак, Србији је једном успело да се индустријализује и економски усправи.

– Показали смо у прошлом веку да знамо и можемо, што значи да није немогуће – речи су Топлице Спасојевића, једног од водећих људи српске пословне заједнице, изречене на овогодишњем саветовању економиста на Копаонику.

Уместо мантре „наивног либерализма“, на „српском Давосу“ више пута се чуло да нову индустрију неће донети усамљена невидљива рука тржишта.

– Ако се не удружи са видљивом руком државе, нове индустријализације неће бити – рекао је премијер Ивица Дачић и позвао економисте, привреднике и банкарне да заједно са државом пишу нову развојну економску политику.

Национални савет за привредни опоравак, тачније шест чланова његове радне групе, представио је почетком октобра Нацрт стратегије реиндустријализације Србије. Предложени документ Драган Ђуричин је представио као „иницијалну капислу“ за неопходне промене, а свој допринос изради коначне верзије овог документа дала је и Српска академија наука и уметности организовањем јавне расправе.

Због високог раста јавног дуга, рекордног мањка у буџету и претећег колапса јавних финансија, Србија ће се још неко време праћакати као риба у плићак који брзо пресушује, упозорава Љубодраг Савић, професор Економског факултета у Београду. Прерасподелом скромног друштвеног колача и опорезивањем уског слоја боље стојећих и повећањем ПДВ-а држава ће одложити претећи банкрот, али ако не покрене производњу за извоз и не почне да гради нову индустрију, неће отклонити његове узроке.

Колапс јавних финансија није последица високих пензија и плата запослених у јавним службама, каже наш саговорник, већ наопаке економске политике која није погодовала производњи и извозу, већ увозу и потрошњи.

Техничка интелигенција, чуло се недавно у Крагујевцу, спремна је да пружи допринос стварању нове индустрије. Академија инжењерских наука и Привредна комора Србије, у присуству председника државе, обележила је у том граду 160. годишњицу рађања српске индустрије и представила програм „Националне технолошке платформе Србије“.

Српски министар привреде Саша Радуловић изјавио је да неће бити министар ако мере нове економске политике не буду дале резултате следеће године.

Радуловић је у Скупштини Србије рекао да ће се оне видети до године и да ће Србија имати привредни раст и инвестиције.

Петар Б. Петровић, професор београдског

Машинског факултета и редовни члан Академије инжењерских наука Србије (АИНС), указује да модел индустријског развоја заснован на страним инвестицијама и пасивној држави није дао резултате. Наглашава да се чланови АИНС-а слажу са политиком Министарства привреде према 153 предузећа у реструктурирању са 51.023 запослена.

– Владина одлука којом се реструктурирање ових предузећа орочава до јуна 2014. заправо је одлука да буду ликвидирани – каже Петровић. – А свака фабрика и сваки погон је битан.

Србија више нема права да затвори ниједну

фабрику колико има искрену намеру да се индустријализује.

Тешко је разумљиво да се у Министарству привреде уместо стратегије технолошког развоја развија стратегија социјалног програма за масовно отпуштање радника.

Петровић тврди да предузећа у реструктурирању нису „теретни паразитски структура“, како се у јавности представљају.

– Управо тим предузећима мора да почне процес опоравка индустрије – каже Петровић. – Он је могућ уз минимална улагања у поређењу са оним што је држава уложила у „Фијат“. Нажалост, о предузећима у реструктурирању пласирају се полуистине.

Србија не може да се индустријализује ако Београд опет не постане индустријски град, указује Петровић, јер у Београду живи више од четвртине њеног становништва. Зато треба оживети ИМТ и ИМР. Али и „Икарбус“, који за потребе Београда може да производи 800 аутобуса годишње, исте онакве које сада увози из Пољске. Али упола јефтиније.

О могућностима поновног рађања српске индустрије данас ће се чути реч науке и на саветовању у Институту економских наука у Београду. **Александар Микавица**